

ΣΤΕ

22

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΥΠΟΒΛΗΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΙΡΙΤΣΩΚΟΥ

ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΥΠΟΒΛΗΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΥ

ΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΥΠΟΙΣ "ΑΣΤΕΩΣ,,

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΥΠΟΒΛΗΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΥ

ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύων Ἑλληνικὸς Διδασκαλικὸς Σύλλογος, ἐπιθυμῶν ὅπως ἐπιτευχθῆ καταλλήλος διαρρυθμίσις τῆς παρ' ἡμῖν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐν ἔτει 1901 ἐπανιδρύσεώς του ἤρξατο φροντίζων περὶ μελέτης τῶν σχετικῶν ζητημάτων, προεκάλεσε δ' ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1909 συνέλευσιν ἀντιπροσώπων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Τὰ ἐκ τῶν γενομένων κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην μακρῶν συζητήσεων συμπεράσματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Α. Ἐπιθυμητὴ ἐν Ἑλλάδι ἐκπαίδευσις κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας πρέπει νὰ συνίσταται ἐκ τριῶν βαθμίδων, ἧτοι ἐκ τῆς τῶν δημοτικῶν σχολείων, τῆς τῶν ἑλληνικῶν καὶ τῆς τῶν γυμνασίων, ὧν αἱ δύο τελευταῖαι συναποτελοῦσι τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν.

Β. Ἐκατέρω τῶν βαθμίδων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως τὸ μὲν εἶναι προπαρασκευαστικὴ ἀνωτέρων σπουδῶν, τὸ δὲ ἐπιδιώκει καὶ αὐτοτελεῖ σκοπὸν, σύμφωνον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνικῆς τάξεως, ἣν προόριστα νὰ ὑπηρετήσῃ.

Γ. Ἡ ὅλη δημοτικὴ ἐκπαίδευσις διὰ τοὺς μαθητὰς ἐκείνους οἵτινες δὲν μέλλουσι ν' ἀκολουθήσωσιν ἀνωτέραν παιδείαν, πρέπει νὰ εἶναι ἐξαιρετικῆς ὑποχρεωτικῆς, ὥστε αἱ δύο ἀνώτεραι τάξεις αὐτῆς νὰ ἀποσκοπῶσι κυρίως εἰς τὴν παροχὴν γνώσεων καταλλήλων διὰ τὸν πρακτικὸν βίον.

Δ. Οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, πρέπει νὰ εἰσάγωνται ἐκ τῆς δ. τοῦ δημοτικοῦ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἑλληνικῶν, εἰς

ἴν ὡσαύτως μετὰ ἐξέτασιν νὰ κατατάσσωνται καὶ οἱ ἐξ ἀνωτέρας τυ-
χόν τάξεως τῶν πλήρων δημοτικῶν σχολείων προσερχόμενοι μαθηταί.

Ε. Ἡ κατωτέρα βαθμὶς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἴτοι τὰ
Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς ἀκόμῃ
τάξεως, ὥστε ἡ εἰς αὐτὰ φοίτησις νὰ ἴνη τετραετής· γὰ καταργηθῶσι
δέ, ἀποφάσει τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου
φιλολόγου ἐπιθεωρητοῦ, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ
κατάργησις δὲν παραβλάπτει τὴν ἐκπαίδευσιν.

ΣΤ. Νὰ μεταρρυθμισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς νῦν κρατούσας πε-
ρὶ ἐκπαιδεύσεως γνώμας καὶ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς ὑφισταμένας
κοινωνικὰς ἀνάγκας τὸ πρόγραμμα τῶν τε Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ
τῶν Γυμνασίων».

Γνώμαι ἐν ταῖς κυρίαις γραμμαῖς σύμφωνοι πρὸς τὰ ἀνω διευ-
πλώθησαν καὶ ἐν τῇ μεγίστῃ πλειονότητι τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑποβληθέντων
αὐτὰ πρὸ πολλοῦ, τῇ προσκλήσει τοῦ Ὑπουργείου, ὑπομνήματων ὑπὸ
τῶν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος συλλόγων τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ
Γυμνασίων, ὡς καὶ ἐν ὑπομνήματι τοῦ Προέδρου τοῦ Διδασκαλικοῦ
Συλλόγου κ. Κυπαρ. Στεφάνου «Περὶ τῆς προσηκούσης διαρρυθμί-
σεως τῆς παρ' ἡμῖν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως» (1).

Καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν δὲ εἰς τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς τῶν νέων
ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ἰω. Τσιριμώκου,
ἅπερ στηρίζονται ἐπὶ διαφόρων ὄλως βάσεων, τὸ Συμβούλιον τοῦ
ἡμετέρου Συλλόγου ἐζήτησε τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην τῶν καθ' ἅπα-

(1) Παιδαγωγικὸν Δελτίον, τόμος 7ος, σελ. 5 κέ. καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ
(1913). — Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπὸ ἀρμοδίων ἐκτίμησιν τῶν ἐν τῷ ὑπομνήματι τρωτῶ
ἐκφερομένων γνώμας, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ διαπρεπὴς ἑλληνιστὴς
καὶ φιλέλλην Μαχάφ, καθηγητὴς τοῦ ἐν Δουβλίῳ Πανεπιστημίου, συναντήσας τὸν
Πρόεδρον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1913, εἰς τὸ ἐν Γάνδη διεθνὲς
συνέδριον μέσης ἐκπαιδεύσεως, εἶπεν αὐτῷ: «Περισσότερον ἀφελήθη ἐκ τοῦ διαγωγῶς
καὶ εὐστόχου ὑπομνήματος ὑμῶν ἢ ἐξ ὄλων τῶν συζητήσεων καὶ γνώμας ἅς ἤκουσα ἐν
τῷ γενομένῳ συνεδρίῳ».

πάν την πρὸ τοῦ πολέμου Ἑλλάδα συλλόγων ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, ὅπως ρυθμίσῃ τὴν περαιτέρω αὐτοῦ ἐνέργειαν.

Εἰς ἀπάντησιν ἐστάλησαν τῷ Συλλόγῳ περὶ τὰ πενήκοντα ὑπομνήματα, ἀντιπροσωπεύοντα τὴν γνώμην ἑξηκοντάδος Συλλόγων Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων, ἐν οἷς ἐκφράζονται γνῶμαι συμφωνοῦσαι ἐν τοῖς κυριωτάτοις πρὸς τὰς ἐν τῇ συνελεύσει τοῦ θέρους 1909 διατυπωθείσας.

Τέλος ἐν συσκέψει τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, γενομένη πρὸ μικροῦ, μετὰ ἀνάπτυξιν τῶν κυριωτέρων ἐπιχειρημάτων τῶν ὑ π ἔ ρ καὶ κ α τ ἄ τοῦ συστήματος διαρρυθμίσεως τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ σκοπομένου διὰ τῶν εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς ὑποβληθέντων νομοσχεδίων, ἡ πλειοψηφία τῶν παρόντων ἐδέχθη ὡς μὴ σκόπιμον τὴν βῆσιν τῆς ἐν λόγῳ διαρρυθμίσεως.

Ἐν τῷ παρόντι ὑπομνήματι ἀνακεφαλαιοῦνται διὰ βραχείων οἱ σπουδαιότατοι τῶν λόγων δι' οὓς ἡ βῆσις τῶν ρηθέντων νομοσχεδίων θεωρεῖται παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς μὴ σκόπιμος. Μακροτέρας δ' ἀναπτύξεις ἐθεωρήσαμεν περιττὰς μετὰ τὸ ρηθὲν ὑπόμνημα τοῦ Προέδρου τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, μετὰ τὸ ὑπόμνημα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ τῶν ἐν Πειραιεὶ λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ μετὰ τὴν ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ δημοσίευσιν σχετικῶν μελετῶν ὑπὸ τῶν κ. κ. Α. Σκιαῖ, Ν. Ἐξαρχοπούλου, Γ. Κούσουλα καὶ ἄλλων. Ἐν τοῖς ρηθείσιν ὑπομνήμασι σαφῶς καταδεικνύεται καὶ εὐλόγως τονίζεται, πλὴν ἄλλων, ὅτι ἐν οὐδενὶ τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἰσχύουσι θεμελιώδεις διατάξεις ἀνάλογοι πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν νέων νομοσχεδίων εἰσαγομένας.

Κατὰ τὴν γνώμην ἦν ἀσπασζόμεθα μετὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἀστοχοῦσι τοῦ ἑαυτῶν σκοποῦ διὰ τοὺς ἐξῆς κυριώτατα λόγους:

Α. Ἐξομοιωθῆναι τὴν πέμπτην καὶ ἕκτην τοῦ παρ' ἡμῶν δημοτικοῦ σχολείου τάξιν ἀπὸ τοῦ μόνου ἀληθοῦς αὐτῶν προορισμοῦ, νὰ
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

125

Λ

έτοιμάξωσι τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ διὰ τὸν πρακτικὸν βίον, ὑποχρεοῦντα τὰς δύο ταύτας τάξεις νὰ εἶναι ταυτοχρόνως παρασκευαστικά τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (1).

Β'. Ἀπαιτοῦσιν ὅπως οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν (εἰς τὰ γυμνάσια δηλαδή καὶ τὰς ἀστικὰς σχολὰς) μαθηταὶ προέρχονται ἐκ τῆς ἕκτης τοῦ δημοτικοῦ, τοῦθ' ὅπερ οὐδαμῶς ἐξασφαλίζει τὴν παρ' αὐτῶν κατοχὴν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν ἐφοδίων. Πράγματι δέ, ἐνῶ τὰ διὰ τῶν νομοσχεδίων καταγοῦμενα ἑλληνικὰ σχολεῖα ἔχουσι τὸ πλεονέκτημα νὰ ἔχωσιν ἰσορῆτους πρὸς τὰς τάξεις αὐτῶν διδασκάλους, ὧν οἱ πλείστοι εἶναι κάτοχοι πανεπιστημιακοῦ πτυχίου, ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολεῖοις μέλλει νὰ διδάσκη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς μόνος διδάσκαλος εἰς ἕξ τάξεις, τὴν δὲ

(1) Ἐν τῷ συγγράμματι αὐτῶν περὶ διαρρυθμίσεως τῆς ἐν Ἰταλίᾳ μέσης ἐκπαίδευσως (La riforma della scuola media, Remo Sandron editore, Palermo, 1908) οἱ κ. κ. A. Galletti et G. Salvemini, ἀναφέρουσι ἐπιδοκίμαστικῶς γνώμην τοῦ κ. Κυριακ. Στεφάνου, ἐκφρασθεῖσαν κατὰ τὸ ἐν Μιλάνῳ ἐν ἔτει 1906 συνέδριον τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως, καθ' ἣν εἶναι ποτὲ δυνατόν δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σχολείου νὰ ἐπιτύχωμεν ταυτοχρόνως τὴν πλήρωσιν δύο διαφόρων σκοπῶν. (attraper deux buts à la fois) καὶ προσθέτουσι «tutte le nostre scuole invece pretendono proprio attraper deux buts à la fois». Οἱ αὐτοὶ συγγραφεῖς, μολοντί εἰς ἄκρον ρηξικέλευθοι (βλ. περὶ τοῦ Salvemini τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει, Μαΐου 1914, τῆς Revue du Mois ἀρθρὸν τοῦ Jean Alazard) μακρὰν τοῦ νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι διὰ λόγους κοινωνικῆς ἀφομοιώσεως ἀνάγκη τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ νὰ συνδιδάσκονται μετὰ τῶν τέκνων τῶν ἀστικῶν τάξεων καὶ πέραν τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας, (τ.ἔ. τῆς τετάρτης τάξεως τοῦ στοιχειώδους σχολείου) ἀξιοῦσιν ἐξ ἐναντίας (σελ. 91) ὅπως ἡ μέση ἐκπαίδευσις ἐν Ἰταλίᾳ περιλαμβάνῃ ὀκτὼ ἐν ὅλῳ ἔτη, παραλαμβάνουσα τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τῆς τετάρτης τάξεως τοῦ στοιχειώδους σχολείου. — Ἀληθῶς ὑπάρχουσι παιδαγωγοὶ φρονοῦντες ὅτι ἡ ἐν τῷ δημοτικῷ σχολεῖῳ κοινὴ διὰ πάσης τὰς τάξεις ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ διαρκῇ ἕξ ἔτη (τοῦθ' ὅπερ παρ' οὐδεμιᾶς μέχρι τοῦδε νομοθεσίας ἐν Ἐσθῶρῃ ἐγένετο ἀσπαστόν), ἀλλ' ὅλοι ὑποστηρίζουσι ὅτι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἐκτός τῶν ἕξ τούτων κοινῶν τάξεων, πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ ἄλλας δύο ἢ τρεῖς τάξεις, προωρισμένας διὰ τοὺς μὴ προτιθεμένους νὰ φοιτήσουσιν εἰς ἀνώτερα σχολεῖα. Τὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέντα νομοσχέδια ὅμως οὐδὲ πρὸς τὴν θεωρίαν ταύτην ἀμφηνοῦσιν.

μόρφωσιν τῶν δημοδιδασκάλων, ἧτις καὶ σήμερον δὲν δύναται νὰ συγκριθῆ ἑρὸς τὴν τῶν πλείστων ἑλληνοδιδασκάλων, τὰ νομοσχέδια περιορίζουσιν ἔτι μᾶλλον, οὐδὲ τυγχάνει ἄλλως ἄγνωστον ὅτι ἤδη οἱ ἕκ πλήρων καὶ ἐχόντων ἑξ διδασκάλους δημοτικῶν σχολείων προσερχόμενοι μαθηταὶ πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν τρίτην τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰσὶν ἀτελέστατα κατηρτισμένοι εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ μαθηματικά.

Γ'. Ὅρίζουσι τὸ τέρμα τῶν ἐν ταῖς ἀστικαῖς σχολαῖς σπουδῶν εἰς τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐνῶ, διὰ λόγους οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐρυθμίας, τὸ τέρμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ τίθεται παρ' ἡμῖν πέραν τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας. Ἄλλως αἱ σχολαὶ αὗται, ἀποδίδουσαι εἰς τὴν κοινωνίαν μαθητὰς ἀπολέσαντας ἔνεκα τῆς ἡλικίας τὴν πρὸς τὰς χειροτεχνικὰς κλπ. ἐργασίας διάθεσιν, θὰ ἀποβῶσιν ἀναποφεύκτως φυτώρια θεσιθηρῶν.

Δ'. Περιορίζουσι τὴν γυμνασιακὴν ἐκπαίδευσιν εἰς ἑξ ἔτη, ἀνεπαρκῆ ὄλως πρὸς λυσιτελίαν καὶ καρποφόρον διδασκαλίαν τῶν ἀπαραιτήτων μαθημάτων.

Ε'. Μολονότι ἐπιβραδύνεται τὸ τέλος τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν κατὰ ἓν ἔτος (μετατιθέμενον ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἐβδόμου εἰς τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας), τοῦθ' ὄπερ βαρύτερον ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις (2) οὐδὲν τῶν ἐκ τῆς προσδήκης τοῦ ἔτους τούτου ἀπαραιτήτως προσδοκωμένων ἀποτελεσμάτων ἐξασφαλίζεται, ἀλλ' ἀπεναντίας διὰ τῆς ματαίας καὶ ἐπιβλαβοῦς δι' αὐτοὺς παραμονῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὴν πέμπτην καὶ ἕκτην τάξιν τοῦ δημοτικοῦ, διὰ τῆς ἀνεπαρκοῦς καταρτίσεως τῶν προσερχομένων εἰς τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν μαθητῶν, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως εἰς ἑξ ἔτη, δημιουργηθήσε-

(2) Ὁ Γουλιέλμος Ostwald, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «Οἱ μεγάλοι ἄνδρες», καταφέρεται κατὰ τῆς μακρᾶς διαρκείας τῶν σχολικῶν σπουδῶν καὶ περὶ ταύτης προσθέτει «Je dois, au contraire, affirmer avec la dernière énergie que nous suivons une fausse route et qu'il faut la quitter au plus tôt» (σελ. 248 τῆς Γ' αλ. μεταφράσεως, Ernest Flammarion éditeur, Paris, 1912.

ται κατάστασις πολλῶ χειρῶν τῆς σημερινῆς καὶ ὡς πρὸς τὴν προπαρασκευὴν τῶν νέων διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν κατάρτισιν τῶν μελλόντων ν' ἀποδοθῶσιν ἀμέσως εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας.

Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι νομίζομεν ἐπαρκεῖς ἵνα πείσωσι τοὺς ποθοῦντας ὅπως ἢ παρ' ἡμῖν ἐκπαίδευσις ἐξυπηρετῇ ὡς ἔνεστι τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν, ὅτι ἡ βῆσις τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων εἶναι πλέον ἢ ἀμφισβητήσιμος καὶ ὅτι οὐδεμία ἐθνικὴ βλάβη, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποσῶβησις ἐθνικῆς βλάβης, θέλει ἐπέλθει ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς βῆσεως τῶν νομοσχεδίων τούτων.

Γοῦτο δὲ φρονοῦμεν μετ' ἀπολύτου καὶ ἀδιασείστου πεποιθήσεως καὶ διατυποῦμεν ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῆς πρὸς τὸ Ἔθνος εὐθύνης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1914.

ΚΥΠΑΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Καθηγητὴς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Διδακταλικοῦ Συλλόγου.

A. ΣΚΙΑΣ

Καθηγητὴς ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ
Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Διδακταλικοῦ Συλλόγου.

ΘΕΟΔ. ΣΚΟΥΦΟΣ

Καθηγητὴς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Μέλος τοῦ Ἑλλην. Διδ. Συλλόγου.

ΚΩΝΣΤ. ΜΑΛΤΕΖΟΣ

Καθηγητὴς ἐν τῷ Μετσόβιῳ Πολυτεχνείῳ,
Μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἑλλ. Διδ. Συλλόγου.

ΙΩ. Ν. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

γυμνασιαρχὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις Β' γυμνασίου.

ΚΩΝΣΤ. ΖΗΣΙΟΥ

Καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Α' γυμνασίου.

ΚΩΝΣΤ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Γεν. γυμνασιάρχης τοῦ Ἑλλ. Διδ. Συλλόγου.

